

Nr 450.

Av herr **Wallerius**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, med förslag till lag om samhällets barnavård m. m.

Den nu gällande lagen angående uppfostran åt vanartade och i sedligt avseende försummade barn har, där skyddshem ej funnits, i ett viktigt avseende varit en lag på papperet. Den har allttjämt varit svår att förverkliga även i fråga om utackordering i enskilda hem. Med denna svårighet torde barnavårdsnämnder på landsbygden få laborera, även i händelse att lagförslaget i Kungl. Maj:ts föreliggande proposition nr 150 kommer att vinna giltighet, såvida icke särskilda åtgärder vidtagas för att underlätta denna utackordering.

I nämnda lagförslags 34 och 35 §§ räknas med utackordering i enskilt hem såsom ett första ingripande vid icke vanartade, och såsom ett alternativ vid vanartade barns vård. I stor utsträckning är också detta hjälpmedel att föredraga framför den städse mera summariska uppfostran i anstalt. Beklagligtvis möta dock alltför ofta svårigheter för barnavårdsnämnder på landet att finna »fosterhem», och dessa svårigheter ökas därav att det ej sällan är önskvärt, att barn kommer till ett hem, som är avlägset från hemtrakten. I betraktande redan härav synes det vara nödvändigt, att för ifrågavarande syfte en organiserad samverkan mellan barnavårdsnämnder inom ett landstingsområde, med andra ord ett centralorgan för utackordering inom området kommer till stånd. Antingen torde föreskrift härom i lagen eller hänvisning i denna riktning där böra förekomma, såsom fallet är med t. ex. »upptagningshem» § 33 (o. 39) — och just i samband med vad som säges om upptagningshem. Om ett landsting grundar för dess område gemensamt upptagningshem (för 10 à 12 barn, för vilket antal en föreståndarinna torde räckta till), så bör vid sådant hem också anordnas en central för utackordering i fosterhem (vilket bland annat torde kunna ske därigenom att någon närboende medlem av lärarkåren åtager sig den nödvändiga korrespondensen), vilken står i förbindelse med barnavårdsnämnderna (och deras kretsombud) inom området.

Ett villkor för att bestämmelserna om utackordering i enskilda hem skola bli effektiva, är, enligt min mening, att ovan angivna anordning ej lämnas åt enskilt initiativ, utan erhåller det oumbärliga stödet av ett uttryckligt omnämmande därav i lagen.

Jag får därför hemställa,

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 4 saml. 101 häft. (Nr 450—452.)

Motioner i Andra kammaren, Nr 450.

att riksdagen måtte med beaktande av det ovan anförda besluta, att i lagen om samhällets barnavård, Kungl. Maj:ts proposition nr 150, skall införas bestämmelsen, att inom varje landstingsområde en utackorderingscentral för området skall finnas, eller att en hänvisning på denna anordning skall införas i nämnda lag,

samt att vederbörande utskott häråt måtte i lagen giva formulering i det sammanhang, som av utskottet kan befinnas lämpligt.

Stockholm den 8 april 1924.

Adolf Wallerius.
